

هو الله - ای دو مؤمن موقن اموری در این جهان

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

مناجات - من آثار حضرت عبدالبهاء - بشارة النور، ۱۴۴ بدیع، صفحه ۱۱۶

﴿ هو الله ﴾

ای دو مؤمن موقن اموری در این جهان فانی ظهور و بروز نماید که بظاهر سبب هیجان امواج احزانست ولی حکمتی در آن پنهان عقلا در آن ذاهل و حیران لیس ذلک الا من حکمة خفیة عن الأنظار امری که واقع گردید هر چند شما را مورث نهایت احزانست ولی باید قدم ثابت نمائید و بقوت ایمان و ایقان مقاومت کنید و صبر و تحمل نمائید زیرا هر ثابت بر میثاق صبور است غیور است شکور است و در بین امواج بلایا ممنون و مسرور است فی الحقیقه من بیش از شما متأثر شدم و متحسّر گشتم ولی چون از حکمت بالغه قدری اطلاع حاصل شد لهذا بدرگاه احدیت ملکوت ابهی زبان گشودم و این مناجات نمودم الهی الهی ترانی قائماً فی عتبة قدسک مبتهلاً الیک متذلاً ببابک و ادعوک بروحی و فؤادی و اناجیک بقلبی و لسانی و اقول الهی الهی انّ عبدک قد وقع فی بلاً فزع منه اهل الخلفین و افتتن افتتانا یورث الأحزان للأبوین بل یتکدر به افتدة کلّ محبّ له و لو تئات الأوطان فی المشرقین و تذرف به الدموع من کلّ عین ربّ لا تؤاخذہ بما تجرّع كأس الردی و لا تعامله الا بفضلک و جودک علی الوری ربّ کلّنا خطاة فاغفر لنا الذنوب و کلّنا عراة البسنا حلل العفو و اکشف عنا الکروب ربّ لا تنظر الی الأعمال و یسر لنا الآمال و هی آية غفرانک المتجلية بالأنوار ینجلی بها الظلام و ینحی بها الآثام و یشفی بها الاسقام ربّ ارحم ابوی و افرغ لهما الصبر حتی یتضمّد ذلک الجرح و یداوی تلک الداء و یطمئنّ قلوبهما بعفوک و غفرانک عن الارقاء انک انت الکریم انک انت العظیم انک انت الرحمن الرحیم ای بنده و کنیز حق در این مصیبت کبری عبدالبهأ شریک و سهیم شماست لهذا محزون و دنخون مباشید زیرا آن جوان مستغرق دریای غفران گشت و معفو از جمیع عصیان و حضرت پروردگار آمرزنده و مهربان اگر از این جهان بی نصیب بود انشاء الله در آن جهان با بهره و نصیب شود علیکما البهأ ابهی (ع ع)

ORIGINAL